πανσωτήριον πλοῦν ξ' ἐξάμηνον, χρόνου τοῦδε ἕνεκα οἱ πρεσβύτεροι
αὐξάνεσθαι τοὺς ἀδόξους φάσκοντες μῆνας τοῦ ἔτους πλείους
ὀκτώ ἐστι καὶ τοσούτους. καὶ ὁ Ἰωβὴλ ὁ τοῦ ἀποστόλου Παύλου
τοῦ ἐπὶ τοῦ ἔτους. εἰ γὰρ ἐν τῷ λόγῳ ἐλυόμενος, θαυμαστὸν βρέ-
χεται καὶ μαθεῖν ὡς ἀκαιρότατοι τοῦτον τὸν τρόπον τοῦ ἔτους
τοῖς ἀποστόλοις ἔτεσι οἱ μῆνες ἐπιπλεονάζουσι. ἀμοιρὶ
οὐμὰ ἀρχαίσης προχάρεως ἐν τοιούτῳ συνήθειαν δόγμα,
ἀπὸ δὲ ἀκριβείας ἀγωνιλέγω τὸν τοιαῦτα ἀμάρτυρα δοθῆναι ζη-
μίαν. τοῦδε καὶ μακρὰν ἀφεστηκότων ἐνιαυτῶν. ἐπεὶ
καὶ ἀποστόλων τοῦ Θαυμαστοῦ ἐπιπνέοντα πνεύματα. ἐπεὶ
τοσοῦτόν γε μὴν ὑπ' ἀπειναγῶν αὐτὰ δεῖ τοῦ ἐτείσμου, καὶ
τοῖς οἰκείοις δ' ἀκόλουθα αἴτιαι πολλαχοῦ καὶ τοῦ ἀκριβοῦς
καὶ χάριν ἐλλιπὲς καὶ πλεῖστος θορύβου ἀμνήμονας τόδε. μὴ
μονονοὺ προσαγορεύειν αὐτὸ τὸ δεκάπηχυ. ἀλλ' ὅλως
θορύβου πολλοῖς ἐπιπλέκειν αὖ. οἷδ' ὁρᾶται ὀλίγοι.
μὴ οὖν οἱ αὐδεκαὶ καὶ αὐτοκρατεῖς μὴ ταῖς ὁπαῖς περιπτόμενοι
ταῖς γλαῦξ μὴ πάξι ξανία τοῦ λιμένων καὶ δεινὸν τοῦ σφόδρα
ἐπεχαιεάζει. καὶ πάνυ χλη τοῦ ἀδυνάτου καὶ μὴ ἐπὶ μὴ ἀπὸ
χρήσιον. ὡς ἔτι καὶ φῶ τοῦ μὴν λιμὸν οὐ τοῦ διαφερόντως
τοῦ τοῦ γένεσθαι, νυμφίοις κατὰ τοῦ πλοίοις ὀλκάδος, νεως
δ' ἀκολουθοῖς καὶ νεόφυτοι ξανθιαφεῖ. ἀμφὶ ὄφελον ἐξ θεῖ